

Appel iværksat den 26. juli 2022 af Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 11. maj 2022 i sag T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) og Silvio Berlusconi mod Den Europæiske Centralbank (ECB)

(Sag C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (ved advokati M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini og A. Saccucci)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Centralbank, Europa-Kommissionen og Silvio Berlusconi

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 11. maj 2022 ophæves.
- 2) Følgelig annulleres ECB's afgørelse af 25. oktober 2016.
- 3) Subsidiært, såfremt Domstolen finder, at sagen endnu ikke er moden til påkendelse, ophæves Den Europæiske Unions Rets dom af 11. maj 2022, og sagen hjemvises til en anden afdeling ved Retten.
- 4) ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i første instans.
- 5) Med henblik på sagsoplysningen træffes der om nødvendigt passende foranstaltninger vedrørende sagens tilrettelæggelse eller bevisoptagelse for at fremskaffe protokollatet for retsmødet den 16. september 2021 og lydoptagelsen af retsmødet.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende. Retlig fejl ved vurderingen af virkningerne af den kontrol, som sagsøgerne i første instans udøvede over Banca Mediolanum — åbenbart urigtigt skøn og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder med hensyn til erhvervelsen af den kvalificerede andel — ulovlig ændring af begrundelsen for den anfægtede foranstaltning — tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet — retlig fejl ved den retlige kvalificering af »erhvervelse« af en kvalificeret andel i henhold til EU-retten og national ret — undladelse af at anvende national ret — tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde — selvmodsigende begrundelse — magtfordrejning

Dette anbringende er inddelt i seks led, der vedrører følgende spørgsmål:

- A) konstateringen af, at sagsøgerne i første instans udøvede fælles kontrol over Banca Mediolanum »forud for den pågældende fusion« gennem en aktionæraftale, der var indgået med Fin. Prog. Italia: fejlagtig vurdering af konsekvenserne
- B) Silvio Berlusconis stilling som kvalificeret deltager i Banca Mediolanum: urigtig gengivelse af handlingsforløbet »Banca d'Italias foranstaltning af 7. oktober 2014« — »fusion« — »Consiglio di Statos (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) dom af 3. marts 2016«: urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og åbenbar retlig fejl
- C) det forhold, at Retten erstattede ECB's begrundelse for den anfægtede retsakt med sin egen: tilsidesættelse af artikel 263 TEUF og 264 TEUF
- D) det nye EU-begreb erhvervelse af en kvalificeret andel: manglende anvendelse af national ret
- E) Rettens opfindelse af et tilfælde, som ikke er fastsat i EU-lovgivningen

- F) sondringen mellem indirekte og direkte kvalificeret andel: tilsidesættelse af artikel 22 i CRD IV (kapitalkravsdirektivet) og artikel 22 i TUB (testo unico bancario, den italienske konsoliderede banklov)

Andet anbringende. Retlige fejl, for så vidt som Retten fastslog, at direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ er lovligt — tilsidesættelse af det almindelige princip om, at retsakter ikke har tilbagevirkende kraft, og af det almindelige retssikkerhedsprincip — åbenbart selvmodsigende begrundelse

Tredje anbringende. Retlige fejl — tilsidesættelse af princippet om retskraft og det almindelige retssikkerhedsprincip — tilsidesættelse af retten til effektiv retsbeskyttelse (henvisning til det niende anbringende) — manglende begrundelse

Fjerde anbringende. Retlige fejl ved anvendelsen af den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 2013/36/EU — tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet — manglende hensynstagen til en afgørende omstændighed, der er indtruffet under sagen (rehabilitering), som automatisk betyder, at kravet om godt omdømme som omhandlet i den nationale gennemførelseslovgivning er opfyldt igen.

Dette anbringende er inddelt i fire led, der vedrører følgende spørgsmål:

- A) manglende gennemførelse af kapitalkravsdirektivets artikel 23, stk. 1, i national ret og under alle omstændigheder ulovlighed af ministerielt dekret nr. 144/1998
- B) manglende offentliggørelse af den liste (over dokumenter, der skal forelægges med henblik på tilladelse), der er fastsat i kapitalkravsdirektivets artikel 23, stk. 4
- C) manglende mulighed for at gøre indsigelse mod retningslinjerne fra 2008
- D) den rehabilitering, som Silvio Berlusconi har opnået: manglende hensynstagen til en afgørende omstændighed, der er indtruffet under sagen, som automatisk betyder, at kravet om godt omdømme som omhandlet i den nationale gennemførelseslovgivning er opfyldt igen

Femte anbringende. Retlig fejl ved fortolkningen af artikel 23 i direktiv 2013/36/EU for så vidt angår betydningen af betingelsen om den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse i tilfælde af, at kravet om godt omdømme som fastsat i national lovgivning ikke længere er opfyldt

Sjette anbringende. Retlige fejl vedrørende proportionalitetsprincippet's betydning ved anvendelsen af direktiv 2013/36/EU i forbindelse med den hævdede automatik, der følger af den nationale gennemførelseslovgivning — forbud mod automatik — manglende eller utilstrækkelig begrundelse

Syvende anbringende. Retlige fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽²⁾ og artikel 32, stk. 1 og stk. 5, i forordning (EU) nr. 468/2014 ⁽³⁾ — tilsidesættelse af relevant gældende national ret — tilsidesættelse af chartrets artikel 41 og 47 — åbenbart ulogisk og selvmodsigende begrundelse

Ottende anbringende. Den ulovligt korte frist (tre dage), der er fastsat i artikel 31, stk. 3, i forordning (EU) nr. 468/2014 for at udtale sig — tilsidesættelse af chartrets artikel 41 og de tilsvarende almindelige retsprincipper, som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner — selvmodsigende og åbenbart ulogisk begrundelse — fristens manglende opfyldelse af kriterierne om rimelighed og proportionalitet og Rettens undladelse af at udøve sin domsmyndighed i denne henseende

Niende anbringende. Retlige fejl ved anvendelsen af artikel 84 i Rettens procesreglement for så vidt angår de nye anbringender, der blev fremsat efter Domstolens dom af 19. december 2018 — åbenbart urigtigt skøn med hensyn til eksistensen af en »ny retlig omstændighed«, manglende og åbenbart ulogisk begrundelse — tilsidesættelse af princippet om effektiv retsbeskyttelse og af chartrets artikel 47 — manglende begrundelse for ikke at undersøge de nye anbringender af egen drift

Tiende anbringende. Åbenbart urigtigt skøn med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt anbringendet vedrørende afgørelsen om den positive afslutning af prøveperioden hos de sociale myndigheder kunne antages til realitetsbehandling — åbenbart ulogisk begrundelse — tilsidesættelse af national ret — tilsidesættelse af artikel 84 i Rettens procesreglement — tilsidesættelse af princippet om effektiv retsbeskyttelse og af chartrets artikel 47 — manglende begrundelse for ikke at undersøge anbringendet af egen drift

Ellevte anbringende. Tilsidesættelse af artikel 85, stk. 3, i Rettens procesreglement for så vidt angår afvisningen af de nye beviser — åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår betydningen for afgørelsen af Domstolens dom af 19. december 2018 og af dom nr. 10355/2021 truffet af Sezioni Unite della Corte di Cassazione (kassationsdomstolen (plenum), Italien) — manglende vurdering af et dokument, der var afgørende for, om de nye anbringender kunne antages til realitetsbehandling — tilsidesættelse af retten til forsvar og navnlig af chartrets artikel 47

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT 2013, L 176, s. 338).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).
- ⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT 2014, L 141, s. 1).

Appel iværksat den 27. juli 2022 af Silvio Berlusconi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 11. maj 2022 i sag T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) og Silvio Berlusconi mod Den Europæiske Centralbank (ECB)

(Sag C-513/22 P)

(2022/C 359/61)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Silvio Berlusconi (ved advocati A. Di Porto, N. Ghedini og B. Nascimbene)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Centralbank, Europa-Kommissionen og Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Den Europæiske Unions Rets dom af 11. maj 2022 ophæves.
2. Følgelig annulleres Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 25. oktober 2016.
3. Subsidiært, såfremt Domstolen finder, at sagen endnu ikke er moden til påkendelse, ophæves Den Europæiske Unions Rets dom af 11. maj 2022, og sagen hjemvises til en anden afdeling ved Retten.
4. Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i første instans.
5. Med henblik på sagsoplysningen
 - a) bestemmes det, at de dokumenter, som Retten har erklæret uantagelige eller afvist, skal indgå i sagsakterne, og
 - b) om nødvendigt træffes der passende foranstaltninger for at fremskaffe protokollatet for retsmødet den 16. september 2021 og lydoptagelsen af retsmødet.